

मन्त्रवर्ण m. the syllables or contents of a sacred text.	मन्त्रिक् a. stirring, shaking; m. Soma juice mixed with meal.
मन्त्रवाद् m. the purport or contents of a sacred text; w. शोक् m. a sacred stanza.	मन्त्रिप् a. drinking mixed Soma (cf. prec.).
मन्त्रवादिन् m. reciter of magical formulas, conjurer.	मन्त्रा a. to be kindled by friction (fire).
मन्त्रविद् a. knowing sacred texts or magical incantations.	मन्त्र a. slow, lazy, tardy in (loc. or —); dull, inert, weak (lit. & fig.), stupid. — & n. (also doubled) slowly, tardily, gradually, softly. Abstr. वृता f., वृत् n.
मन्त्रविद्या f. magic art.	मन्त्रग & वृत्ति a. moving slowly.
मन्त्रध्याति f. the power or a means of incantation.	मन्त्रचेतस् a. of slow or weak understanding, stupid, dull.
मन्त्रसंखार m. a rite performed with sacred texts.	मन्त्रच्छाय a. of little brilliance or beauty.
मन्त्रवृत् a. performing such a rite.	मन्त्रधी a. = मन्त्रचेतस्.
मन्त्रसहिता f. collection of Vedic hymns.	मन्त्रज् a. merry, gay.
मन्त्रसिद्ध a. thoroughly versed in the art of magic.	मन्त्रपाल m. N. of a Rishi.
मन्त्राधिराज् m. the king of spells (a Vetalā).	मन्त्रप्रज् a. = मन्त्रचेतस्.
मन्त्राराधन् n. winning by spells, conjuring.	मन्त्रफल a. bearing little fruit or having few results.
मन्त्रित a. deliberated, talked over (n. impers.); advised, counselled, consecrated with sacred texts or magical formulas; n. deliberation, plan.	मन्त्रबुद्धि a. = मन्त्रचेतस्.
मन्त्रिता f., वृत् n. the office of a king's minister or councillor.	मन्त्रभागिन् a. having little luck, unfortunate.
मन्त्रिदुहित् f. a minister's daughter.*	मन्त्रभाग्य a. = prec.; n. & वृता f. misfortune.
मन्त्रिन् a. wise, clever. m. enchanter, conjurer; a king's minister or councillor.	मन्त्रभाज् a. = prec. a.
मन्त्रिपुत्र, वृत् & वृत् नृ m. a minister's son.	मन्त्रमति = मन्त्रचेतस्; m. N. of a man & a lion.
मन्त्र् v. १मय्.	मन्त्रमन्त्रम् adv. very slowly, by small degrees.
मन्त्र् m. stirring, churning, killing, slaying; a mixed beverage; spoon for stirring, churning-stick; a kind of antelope.	*मन्त्रमेधस्* a. = मन्त्रचेतस्.
मन्त्रन् a. & n. kindling fire by friction, n. also stirring, shaking i.g.	मन्त्रय्, वृत्ति weaken, diminish.
मन्त्रर् a. slow, lazy, tardy; dull, stupid; f. आ N. of a woman. — & n. adv.; abstr. वृता f.	मन्त्रयत्सख a. rejoicing friends.
मन्त्रक् m. N. of sev. men & a tortoise.	मन्त्रदु वृत् a. cheerful, gay.
मन्त्रित a. tired, languid.	मन्त्रद्रव् m. N. of a sacred mountain, a tree in paradise, & sev. men.
मन्त्रा f. churning or churning-stick.	मन्त्रविचेष्टित a. moving slowly.
मन्त्रान् m. shaker (E. of. Civa); churning-stick or a cert. instrument for kindling fire.	मन्त्रवीर्य a. of little strength, weak.
मन्त्रितङ् a. to be rubbed or kindled by friction.	मन्त्रसाक्षी f. N. of sev. rivers & a mountain.
मन्त्रित् m. stirrer, shaker.	मन्त्राकाश् a. slowly approaching; f. आ N. of a metre.